

RASÛLÜLLAH'TA SABIR

- Allâh Rasûlü'nün hayâtı, baştan sona en güzel sabır örnekleri ile doludur. Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem-, çocukluğundan vefâtına kadar, hep büyük acılarla karşılaşmış, her türlü sıkıntı ve ıztırâbı tatmıştır.

- Dünyâya gelmeden babasını, altı yaşında annesini, sekiz yaşında dedesini, peygamberliğinin onuncu senesinde kendisini muhâfaza eden amcası Ebû Tâlib'i, bundan üç gün sonra da dâvâsındaki en büyük desteği sevgili hanımı Hazret-i Hatîce'yi...

- Uhud'da Şehîdlerin Efendisi Hazret-i Hamza'yı, yedi evlâdından altısı ile birçok torununu, kimisi küçük yaşta kimisi de yetişkinlik çağında olmak üzere bir bir Hakk'a uğurladı.

- Çok sevdiği ashâbından birçoğunu kendi elleri ile kabre koydu. İşkencelere, hakâretlere, iftirâlara, açlığa ve yokluğa mâruz kaldı. Savaşlarda yaralandı, ateşli hastalıklara müptelâ oldu. Ancak bunların hiçbirisi O'nun metânetini ve muvâzenesini bozmadı. O her hâlükârda sabır ve rızâ hâline örnek oldu.

- Acabâ kaç kişi altı evlâdını kendi elleriyle toprağa vermiştir?
- Kaç kişinin kucağında küçük yavruları ve torunları nefes almakta zorlanmış ve rûhunu teslîm etmiştir?

- Hiç amcasının nahif bedeni parçalanıp ciğeri dişlenen bir kimse var mıdır?
- Hâsılı Rasûlullâh -sallâllâhu aleyhi ve sellem- gibi her türlü acının en dehşetlisiyle imtihân edilen ve her birinde de sabır ve rızâ numûnesi olan başka biri var mıdır?

- Enes bin Mâlik -radiyallâhu anh-'tan rivâyet edildiğine göre, Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-, çocuğunun mezarı başında feryâd ederek ağlayan bir kadının yanından geçti. Ona:

- “–*Allâh’tan kork ve sabret!*” buyurdu.
- Kadın:
- “–Çekil git başımdan; zîrâ benim başıma gelen felâket, Sen’in başına gelmemiştir!” dedi.

- Kadın, Hazret-i Peygamber - sallâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz'i tanıyamamıştı. Kendisine, O'nun Rasûlullâh - sallâllâhu aleyhi ve sellem- olduğunu söylediler. Kadın bunu duyar duymaz Peygamber Efendimiz'in kapısına koştu.

- Orada kendisini engelleyen herhangi bir kimse olmadığı için, doğrudan Efendimiz'in huzûruna çıktı ve:
- “–Yâ Rasûlallâh! Siz'i tanıyamadım.” diyerek özür diledi.

- Allâh Rasûlü -sallâllâhu aleyhi ve sellem-:
- “–*Hakîkî sabır, felâketin ilk ânında gösterilendir!*” buyurarak kadına nasihatte bulundu. (Buhârî, Cenâiz, 32)

- Abdullâh bin Mes'ûd - radiyallâhu anh- şöyle anlatır:

- Allâh Rasûlü -sallâllâhu aleyhi ve sellem-'in huzûruna vardım. Kendisi sıtmaya yakalanmıştı.
- “–Ey Allâh'ın Rasûlü! Gerçekten şiddetli bir sıtma nöbetine tutulmuşsunuz!” dedim.
- “–*Evet, sizden iki kişinin çekebileceği kadar ıztırap çekmekteyim.*” buyurdu.

- “–Bu, herhâlde iki kat sevap kazanmanız içindir.” dedim.
- “–*Evet, öyledir. Allâh, müslümanın ayağına batan bir diken veya başına gelen daha büyük bir sıkıntı sebebiyle günahlarını bağışlar. O müslümanın günahları ağaç yaprakları gibi dökülür.*” buyurdu. (Buhârî, Merdâ, 3, 13, 16; Müslim, Birr 45)

- Sözü'n özü, sabır insanın derûnundaki kıymetli bir hazinedir. Belâ ve musîbetler karşısında en sağlam kalkandır. Allâh Teâlâ'nın râzı olduğu ve büyük mükâfatlar va'dettiği ulvî bir haslettir. Allâh Rasûlü'nün ifâdesiyle:
- *“Sabır ziyâdır.”* (Müslim, Tahâret, 1)
Nihâyetinde insanın dünyâ ve ukbâsını aydınlatır.

(Faziletler Medeniyeti-Osman Nuri TOPBAŞ)

Sabir-ba sar-ınun
anahıdır